

Abstrakt

Krátká hnízdní sezóna a extrémní klima jsou limitující podmínky, kterým se hnízdící ptáci v severské tundře museli přizpůsobit. Přesto do této oblasti každoročně migrují desítky druhů ptáků, aby zde zvýšily své šance na vyvedení mláďat. V rámci diplomové práce jsem se zaměřila na inkubační chování rybáka dlouhoocasého (*Sterna paradisaea*) v severské tundře na norském souostroví Svalbard. Na základě využití metody kontinuálního video nahrávání hnízd jsem detailně popsala chování druhu v průběhu inkubace, a to na dvou lokalitách Adolfbukta a Longyearbyen, které se od sebe odlišují rozdílnou přítomností lidí. Na lokalitě Adolfbukta probíhalo studium po dvě sezóny (2012 a 2014), které se od sebe lišily rozdílnou mírou predančního tlaku. Proto jsem mohla vyhodnotit nejen vliv lidské aktivity na inkubační chování a hnízdní ekologii rybáků dlouhoocasých, ale i vliv rozdílného predančního tlaku. Přítomnost lidí v okolí hnízdní kolonie v Longyearbyen měla výrazný vliv na chování. Inkubující jedinci v důsledku rušení častěji opouštěli svá hnízda, věnovali méně času inkubaci a klidová fáze na hnízdě (spánek) byla o polovinu kratší. Vliv lidské aktivity se výrazně neprojevil na průměrné velikosti snůšky a celkové hnízdní úspěšnosti. Je tedy možné, že rušivý vliv lidí není natolik velký, aby nebyl vykompenzován menší pravděpodobností predace na hnízdech a vyšší hnízdní úspěšností v dlouhodobém měřítku. Oproti tomu značná predace medvědem ledním na lokalitě Adolfbukta v roce 2014 měla za následek razantní snížení hnízdní úspěšnosti. To v podmínkách, jaké panují v severské tundře v Arktidě, může vést až k celkovému hnízdnímu nezdaru v daném roce. Samotné inkubační chování rybáků dlouhoocasých ale nebylo vlivem predace výrazně pozměněno. V případě predace medvědem ledním v Adolfbuktě šlo tedy pravděpodobně o náhodnou krátkodobou událost, která se neprojevila na celkovém nastavení chování daném dlouhodobými místními podmínkami.